

Jabłonowscy herbu Prus IIIitio.

(Linia książęca).

Noty*)

do drzewa rodowego potomstwa

Stanisława Jabłonowskiego,

kasztelana krakowskiego, hetmana wielkiego koronnego.

A.

Stanisław Jabłonowski, urodzony 1634 roku, zmarł w r. 1702. Pochowany w kościele Jezuitów we Lwowie z następującym na grobie napisem:

„Tu leży

Stanisław Jan Jabłonowski, Kasztelan krakowski, Hetman W. Koronny, z Jana Chorążego Koronnego i z Anny Ostrorog Roku P. 1634 urodzony, Roku P. 1702 zmarły, Roku P. 1728 tym marmurem ożywiony. Szanujcie i błogosławcie cieniom wielkim.

Co

Wojnę szwedzką, kozacką, moskiewską, węgierską w niezliczonych potyczkach, z wielu ranami, nieustanną pracą jako żołnierz i jako pułkownik wytrzymał.

Co

Pod wielkim Janem III Królem Polskim jako hetman pod Chocimem, Wiedniem, Granem i Żurawnem pobił Turków i Tatarów, sam zaś na Wołoszczyźnie, na Bukowinie i pod Kamieńcem i Uściem pohańców wielkimi poraził klęskami.

Co

Powściągnął Kamieniec zbudowanymi przez się okopami, z małą garstką żołnierzy wzbronił wzięcia Lwowa stu tysiącom Tatarów, Podole bronią opanowane, pokojem Turkom oddane, traktatem Karłowickim dla potajemnej przyjaźni z Selim Gerejem Hanem przywrócił.

Co

W ciągu życia swego jako strażnik koronny, jako obózny koronny, potem wojewoda ruski, nakoniec jako kasztelan krakowski w każdym urzędzie radą i czynem nieustraszenie i nieskazitelnie dla wszystkich przykładu dochował Rzeczypospolitej wierności, wolności i stałości, związek wojska w czasie bezkrólewia samą dobrocią pod swą władzę hetmańską przywiódł.

Co

We wszelkim rodzaju cnót i zakonników zaszczycających sływał. Za nagrodę na tym świecie otrzymał najcenniejszą i najcenniejszą małżonkę Maryannę Kazanowską, z którą miał dzieci i widział je umierając zaszczycone temiż godnościami i pozostawił połączonych węzłem małżeńskim: Annę małżonkę Leszczyńskiego, podskarbiego W. koronnego, Jadwigę, żonę wojewody plockiego Krasińskiego. Jana, wojewodę ruskiego, Aleksandra, chorążego koronnego i Stanisława, oboźnego koronnego.

*) Cenną tę i mozolną pracę zawdzięczamy hr. *Kazimierzowi Stadnickiemu*, który raczył ją ofiarować do III Rocznika „Złotój Księgi”. Podajemy ją, nie zmieniając w niczem formy, użytą przez czcigodnego Autora.

Synom swoim sławę tylko zostawił w dziedzictwie, zahipotekowawszy za skarb publiczny obszerne posiadłości, a tak majątek dziedziczny i powiększony na ofiarę miłości Ojczyzny złożył.

Potomność uwiecznia go chwałą w dziejach, Polska długim żalem, a syn Jan, wojewoda ruski w sercu i marmurze, te prawdziwe jego czyny ze łzami i za najlepszym ojcem zapisał i zawarł.“

1. „Ojcie, których mi dałeś, nie straciłem z nich nikogo.
2. Panie, Panie, cnota zbawienia mego, oceniłeś głowę moją w dniu wojny.“

(Na dwóch tabliczkach pobocznych te słowa napisane):

„Mąż 68-letni,
Żołnierz przez lat czterdzieści dziewięć.
Wódz lat 36.

Zwycięzca w wielkich bitwach pod Chocimem, Zurawnem, Kaluszem, Wiedniem, Strygoniem (Granem) na Bukowinie i pod Uściem.

Fortce wielu i okopów wznosiciel.
Podola i Kamieńca powróciciel.“

„Przez lat 36 wojewoda ruski i kasztelan krakowski.
3ch króli Michała, Jana, Augusta szczęśliwy wybórca,
Wolności pod Gołębim utwierdziciel.
Od srogięgo na Ojczyznę związku wojskowego oswobodziciel.
Rozrywanej elekeyi Augusta pojednawca.
Sprawca traktatu z Brandeburczykiem o Elbląg.
Rozpoczętej wojny z tymże uśmierziciel.
Sporów Litewskich godziciel.
Wielu komisji skarbowych marszałek.
Dla wyżywienia wojsk własnych dóbr enotliwy niszcyciel.“

Płyta z blachy pozłacanej. na której ten napis był wryty, z początkiem tego wieku wyjęta i do Puław przeniesioną została, gdzie podczas napadu nieprzyjacielskiego w r. 1830 zniszczeniu uległa.

Tak hetman jak i jego potomkowie w prostęj linii pisali się duces in Ostrog a to z powodu, że hetman po matce Ostrog, która się rodziła z kniazianki Zasławskiej, odziedziczył kniaztwo Ostrog. W polskich dokumentach tłumaczono to na „Książę“. Z tego powodu praprawnuk hetmana, Ludwik Jabłonowski, (ob. Rodowód) otrzymał od rządu austriackiego tytuł książęcy. Dwaj wnukowie hetmana, Józef Aleksander i Stanisław Wincenty, otrzymali tytuł książąt Imperii (princeps) z powodu pokrewieństwa drugiego, tj. Stanisława Wincentego, przez Bethunów ze Sobieskimi a tych z domem bawarskim tj. chwilowym cesarzem Karolem VII, kurfuerstem bawarskim.

Pamiętki po hetmanie we Lwowie są:

- a. pałac z ogrodem, dotychczas nazwisko jego noszące, chociaż pałac na koszary, ogród na plac musztry obrócony;
- b. herby połączone Jabłonowskich i Sobieskich na dawnym arsenale polskim;

e. posąg hetmana wystawiony przez miasto Lwów w zeszłym wieku, w r. 1859 odnowiony;

d. pomnik grobowy jego w kościele Jezuitów; napisy grobowe ojca jego, synów dwóch i żony tamże.

Rodzice hetmana.

Ojciec: Jan Stanisław, miecznik koronny. Nadgrobek jego we Lwowie, w kościele Jezuitów. Umarł w r. 1647 a nie, jak mylnie podano na nadgrobnku, w r. 1659.

Matka: Anna, córka wojewody poznańskiego Ostrogora i N. księżniczki Zasławskiej.¹⁾

Siostry hetmana.

a. Zofia, żona Franciszka Dzieduszyckiego, wojewody podolskiego.

b. Katarzyna, żona Krzysztofa Chodorowskiego.

B.

Marya Kazanowska, żona hetmana, była córką Dominika Aleksandra, wojewody braclawskiego i Anny Potockiej.

Potomstwo Stanisława Jabłonowskiego i Maryi Kazanowskiej.

C.

a. Jadwiga, była żoną Jana z Krasnego Krasieńskiego, wojewody płockiego.

D.

b. Anna była żoną Rafała Leszczyńskiego, podskarbiego koronnego.

E.

c. Maryanna Potocka, żona Stanisława, była córką Feliksa Potockiego, kasztelana krakowskiego i Krystyny Lubomirskiej.

F.

d. Aleksander Jan umarł 1723 r. Pochowany w kościele Jezuitów we Lwowie, z napisem grobowym. Żona, Teofila, była córką Mikołaja Sieniawskiego, wojewody wolyńskiego.

G.

a. Marya była żoną Jana Wielopolskiego, wojewody sandomirskiego.

b. Jadwiga żoną N. Niemierycza, kasztelana kijowskiego.

H.

Aleksander Józef, urodzony 1711 roku, zmarł 1777 roku. Pochowany w Lipsku, w zamku Pleissenburg.

¹⁾ Dalsi przodkowie według dzieła „Tabulae Jablonovianae“ (tablica 30ta) mieli być następujący:

a) *Hetmana dziad* Maciej na Włodkowie i Jabłonowie, rotmistrz, starosta na kilku grodach. *Żona:* Katarzyna z Traczowskich Kłomnicka.

b) *Pradziadowie:* Paweł, podkomorzy i regimentarz korony i N. Kuklińska.

c) *Prapradziadowie:* Albert, podkomorzy Ziemi dobrzyńskiej i Barbara, córka Jana na Lubrańcu, kasztelana brzeskiego. wtd.

Rzetelność tych podań co do dalszej procedencji tylko za pomocą ksiąg ziemskich i grodzkich mazowieckich sprawdzoną być może. Odpowiedzialności za nie przeto nie przyjmuję.

Przyp. hr. Kaz. Stadnickiego.

Uzyskał od kurfuersta bawarskiego Karola Alberta, później jako Karol siódmy chwilowego cesarza niemieckiego, tytuł księcia Imperii w r. 1743. Kawaler (według swego Epitaphium) orderów Złotego Runa, Ś. Huberta i Ś. Michała.

J.

a. Teofila była żoną Józefa księcia Sapięhy, krajczego litewskiego.

b. Anna Dobrogniewa żoną Macieja Lanckorońskiego, kasztelana kijowskiego.

K.

August Dobrogost po zaborze Galicyi legitymował się ze swego szlachectwa staropolskiego przed sądem lwowskim w roku 1783 i zapisanym jest w metrykach szlacheckich galicyjskich, Ks. 12 str. 265, z powodu, że rząd austriacki nie uznał tytułu książęcego, nadanego ojcu jego przez Karola VII, którego miał za uzurpatora.

L.

Jan, wojewoda ruski, i jego małżonka, pochowani w kościele Jezuitów we Lwowie. Jan umarł w r. 1731. Żona jego była córką margrabiego de Bethune i Ludwiki Lagrange d'Arquien²⁾, siostry królowej Sobieskiej, przeto siostrą cioteczna Teresy Kunegundy, córki króla Sobieskiego a żony Kurfuersta Bawaryi, Maksymiliana Emanuela, z którym miała syna Karola Alberta, chwilowo Cesarza Niemiec pod imieniem Karola siódmego.

M.

Katarzyna była żoną Franciszka Maksymiliana Ossolińskiego, podskarbiego koronnego.

Weroniczowój mąż był kasztelanem kijowskim (ob. o niej „Pamiętnik kasztelana Antoniego Jabłonowskiego“ (ut infra) str. 63).

N.

a. N. Wielhorska była córką Wacława, kasztelana wołyńskiego i Teresy Potockiej.

b. Anna Sapięha była córką Kazimierza i Karoliny Teresy księżniczki Radziwiłł, secundo voto Jabłonowskiej, wojewodziny nowogrodzkiej (ob. supra Józef Aleksander Jabłonowski).

O.

Stanisław Wincenty uzyskał tytuł księcia Imperii od kurfuersta bawarskiego, cesarza Niemiec, Karola VII w r. 1743.

P.

Joanna Potocka, pierwsza jego żona, była córką Jerzego na Podhaycach Potockiego, starosty grabowieckiego, z pierwszój jego żony Liniewskiej.

²⁾ Margrabia Lagrange d'Arquien.

Marya Kazimiera,
królowa Sobieska.

Teresa Kunegunda
Sobieska,
żona kurfuersta bawarskiego.

Karol Albert,
Cesarz Niemiec.

Ludwika Marya
żona
Margr. de Bethune.

Joanna de Bethune,
żona Jana Jabłonowskiego,
wojewody ruskiego.

Stanisław Wincenty, Jan Kajetan,
Dymitr,
bracia Jabłonowscy.

Przyp. hr. Kaź. Stadnickiego

kasztelanki wolyńskiej. Zmarła w r. 1726. Pochowana w kościele Jezuitów we Lwowie. Jój syn Stanisław, starosta na Kowlu i Międzyrzeczu; jój córka Felicya była żoną Józefa Lubomirskiego, podstolego litewskiego.

Druga żona księcia wojewody, Doroła Bronisz, była Imo voto Radomičką.

R.

Marya była drugą żoną Józefa Lubomirskiego, podstolego litewskiego.

S.

Antoni Barnabasz, ostatni kasztelan krakowski, urodzony 1732 r., zmarł 1799 roku.

T.

Anna księżniczka Sanguszkó była córką Pawła Franciszka, marszałka wielkiego litewskiego i.... Dunin.

U.

- a. Tekla była żoną Jerzego Potockiego, starosty na Tłumaczu.
- b. Doroła żona Józefa księcia Czartoryskiego, stolnika koronnego.

W.

Stanisław Paweł, ur. 1762 r., zmarł 1822 roku. Ostatni poseł polski przy dworze w Berlinie, potem senator-wojewoda za Księstwa Warszawskiego i Królestwa Polskiego.

X.

- a. Antoni umarł roku 1855.
- b. Stanisław umarł w roku 1878. Pierwszą jego żoną była Stanisława, córka Jana i Józefy z Potulickich małżonków Wielopolskich. — Druga, dziś nam żyje, z Chodkiewiczów Wanda Ossolińska, była Imo voto żoną Tomasza z Chrzastowa Potockiego.

Y.

- a) Teresa Lubomirska była córką Michała i Magdaleny Raczyńskiej.
- b) Władysław umarł 1875 roku. Ludgarda, żona jego, jest córką Benedykta Tyszkiewicza.
- c. Jadwiga, jego siostra, wdowa po Marcellim księciu Lubomirskim.

Z.

Dymitr urodził się 1706 r. Starostwo Wiszniow leżało w województwie lubelskim, w Ziemi łukowskiej.

Pierwsza żona jego, Katarzyna Joanna Szembek, była córką Aleksandra na Słupowie Szembeka, wojewody sieradzkiego i Anny Leszczyńskiej.

Córka z tego małżeństwa, Konstancya, była żoną Stanisława Mycielskiego, starosty lubiatowskiego.

Druga żona Dymitra: Józefa, córka kasztelana poznańskiego Macieja Mycielskiego i Weroniki Konarzewskiej.

Z (ciąg dalszy).

Potomstwo Dymitra i Józefy Mycielskiej.

Z. 1. Joanna była żoną Janusza księcia Czetwertyńskiego, kasztelana kijowskiego.

Z. 4. Karol, urodzony 1768 r., zmarł 1841 r. Dziedzic na Ostrogu.

Syn jego, Karol, dziedzic na Ostrogu, zmarł w r. 1850. Żoną jego była Pelagia Potocka, córka Jana, starosty na Niemirowie, i Maryi księżniczki Czartoryskiej.

